

lige sager, hvor udlændingemyndighederne ikke har kunnet lægge til grund, at der har været tale om vold, og hvor ansøgeren, uanset om volden måtte blive lagt til grund, har været i Danmark så kort tid, at det ikke er muligt at tillade den pågældende at blive her i landet.

Statistikken viser imidlertid, at der er gode muligheder for at blive i Danmark, hvis man i sit ægteskab har været udsat for dokumenteret overgreb, der har ført til ophævelse af samlivet, når man har været i Danmark i en vis periode, typisk allerede efter godt 2 år eller 2-3 år.

Der er siden 1998 givet 86 tilladelser til udlændinge med denne begrundelse. Da regeringen i sommeren 2002 skærpede reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse generelt, således at der nu kun bliver meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter 7 års ophold i Danmark, besluttede regeringen samtidig, at denne skærpelse ikke skal have betydning for, hvornår en voldsramt udlænding skal have lov at blive her i landet, uanset at samlivet er ophævet.

Det betyder i praksis, at voldsramte udlændinge fortsat kan få lov at blive her i landet, selv om de forlader ægtefællen på grund af vold, før de har fået tidsubegrænset opholdstilladelse, typisk allerede efter 2-3 års ophold, men alt efter den pågældendes tilknytning til Danmark.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte dette forslag. Vi foretrækker den praksis, som har været fast etableret siden 1996, og som også blev praktiseret under den tidligere regering.

Jeg skal her for god ordens skyld bemærke, at forslaget formentlig strider imod en række konventioner og regler om forbud mod kønsdiskriminering, idet forslaget om bevarelse af opholdstilladelse alene handler om udenlandske kvinder, som er udsat for vold.

Jeg vil gerne tilføje, at vi med reglerne i udlændingeloven ikke kan løse alle de særlige, sociale problemer, der er forbundet med vold i ægteskaber, men vi vil gerne bidrage, hvor det er muligt. Regeringen har derfor den 20. februar 2004 fremsat et lovforslag, der bl.a. indebærer, at herboende personer, der er dømt for vold eller personfarlig kriminalitet mod en ægtefælle eller samlever, i 10 år fra domstidspunktet ikke kan opnå ægtefællesammenføring i Danmark med en udlænding.

Hvad angår punkt 2, er regeringen helt enig i sigtet. Alle nyankomne familiesammenførte bør lære dansk og have mulighed for at udnytte de-

res muligheder på arbejdsmarkedet. Jeg vil først ridse de nuværende regler op:

Efter integrationsloven skal kommunen tilbyde et introduktionsprogram indeholdende danskundervisning til nyankomne familiesammenførte. Danskundervisningen er gratis for de udlændinge, der er omfattet af integrationsloven. Der skal tilbydes danskuddannelse, som fører frem til danskprøve 1, 2 eller 3. Deltagelse i danskundervisningen er allerede i dag en forudsætning for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Endvidere er tidsubegrænset opholdstilladelse, medmindre særlige grunde taler imod, betinget af, at udlændingen har bestået en godkendt danskprøve.

Kl. 15.45

I forhold til arbejdsmarkedet har regeringen med et bredt flertal i Folketinget sidste år fået udvidet kommunernes muligheder, sådan at kommunerne fra 2004 også kan give familiesammenførte, der forsørges af deres ægtefælle, tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud med henblik på at opnå varig beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

I B 99 foreslås det, at der skal stilles krav om, at alle familiesammenførte, uanset om familien er selvforsørgende, skal deltage i danskundervisning og øvrige integrationsforløb som betingelse for at få opholdstilladelsen forlænget. Man kan vel sige, at det gør vi allerede i forhold til betingelsen for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er jo noget, som alle gerne vil have, og det er altså en betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse, at man gør det, som B 99 stiller forslag om.

Det er lidt uklart, hvordan forslagsstillerne vil skærpe kravet ved manglende deltagelse i danskundervisningen, og medmindre man ønsker at henvise de ramte kvinder til at rejse tilbage til hjemlandet, hvilket er konsekvensen af at undlade forlængelse af deres opholdstilladelse, er det svært at se, hvordan reglerne skal kunne strammes yderligere. Med andre ord: Den sanktion, som følger af at gennemføre forslaget, er der jo allerede.

I punkt 3 foreslås det, at oplysningsindsatsen i integrationsforløbet skal forbedres over for udenlandske kvindelige statsborgere vedrørende deres rettigheder og muligheder, hvis de er udsat for vold i hjemmet. Også hensigten bag dette forslag er jeg enig i, men jeg kan fortælle, at der allerede finder en massiv oplysningsindsats sted.